

VESTFOLD TINGRETT

KJENNELSE

Avsagt: 10.12.2020

Sak nr.: 20-143237TVI-VEFO/HO

Dommer: dommerfullmektig Marte Sandengen
med alm. fullmakt

Saken gjelder: Midlertidig forføyning

Odd Inge Storli
Odd-Erik Helgesen
Lene Krone
Anne Eastwood
Øyvind Gundersen
Inger Kristine Rudskjær
Solveig Iglebæk
Berit Hasle
Runar Halling
Hannemor Skøyen Grue
Eli Wickmann
Andre Henriksen
Eva Gulliksen
Rolf Tore Mollvik
Vera Shatalina Mollvik
Hans-Petter Tangård
Lilli Knutsen
Vegar Dalen
Gry Kristin Bråten

mot

Skagerak Nett AS

Advokat Jahn Egil Osestad

KJENNELSE

Saken gjelder begjæring om midlertidig forføyning med krav om at Skagerak Nett AS (heretter Skagerak Nett) ikke kan stenge strømmen og/eller må gjenopprette strømleveranse til saksøkernes boliger.

Framstilling av saken

Odd Inge Storli, Odd-Erik Helgesen, Lene Krone, Anne Eastwood, Øyvind Gundersen, Inger Kristine Rudskjær, Solveig Iglebæk, Berit Hasle, Runar Halling, Hannemor Skøyen Grue, Eli Wickmann, Andre Henriksen, Eva Gulliksen, Rolf Tore Møllvik mfl. begjærte den 8. oktober 2020 midlertidig forføyning overfor Skagerak Nett med følgende påstand:

1. SEN pålegges straks å levere/å ikke stenge strøm til eierne på eiendommer som er listet og undertegnet av den respektive eier.
2. Saksøker tilkjennes saksomkostninger

I begjæringen er det i korte trekk anført at det ikke foreligger et vesentlig kontraktsbrudd som gir Skagerak Nett rett til å stenge av strømmen til saksøkerne fordi disse ikke ønsker installert AMS-målere i sine boliger. Det er vist til at Skagerak Nett ikke har hjemmel til å installere AMS-målere uten etter samtykke. Begrunnelsen for nektelse av AMS-målere er i hovedsak knyttet til helseplager og risikoen for slike, samt hensynet til privatlivet.

Det ble innkalt til rettsmøte for muntlig behandling den 6. november 2020. Samtidig ble det gitt en frist for tilsvaret til Skagerak Nett til den 19. oktober 2020. Fristen ble senere utsatt til den 23. oktober 2020.

Retten var i kontakt med Skagerak Nett uken før tilsvarsfristen gikk ut. Skagerak Nett gav uttrykk for ovenfor retten at de ikke kom til å stenge strømmen til strømabonentene som hadde mottatt stengningsvarsel, og der strømmen ikke allerede var stengt. For saksøker Odd Inge Storli var strømmen på dette tidspunktet allerede stengt, og Skagerak Nett gav ved Thomas Ellefsen den 14.10.2020 uttrykk for at de ikke hadde tatt stilling til hva de ville foreta seg ovenfor denne strømabonenten. Retten avsa derfor kjennelse den 16. oktober 2020, og påla Skagerak Nett å koble på strømmen til saksøker Odd Inge Storli, frem til muntlig forhandling var gjennomført, eller retten påla dem noe annet.

Skagerak Nett ved advokat Osestad har i inngitt tilsvaret mottatt 23. oktober 2020, og nedlagt slik påstand:

Prinsipalt:

1. Tingrettens kjennelse av 16. oktober 2020 i sak 20-143237TVI-VEFO/HO oppheves.
2. Begjæring om midlertidig forføyning heves.

Subsidiært:

Begjæringen om midlertidig forføyning tas ikke til følge.
I alle tilfeller:
Skagerak Nett AS tilkjennes sakens omkostninger.

I tilsvaret er det vist til at Skagerak Nett har «besluttet å trekke tilbake stengningsvarslene til saksøkerne». Skagerak Nett hadde også – uavhengig av rettens kjennelse – bestemt seg for å skru på strømmen for Storli. I korte trekk er det anført at saken må heves da det ikke foreligger hverken rettslig interesse eller sikringsgrunn etter at stengningsvarslene er trukket tilbake. Det er vist til at det er ønskelig å gå i dialog med saksøkerne, da det skal foreligge misforståelser knyttet til regelverket for installasjonen av AMS og de tekniske forholdene knyttet til måleren. Skagerak Nett anmodet videre saksøkerne om å si seg enig i å heve saken. Retten går ikke nærmere inn på anførselene i hovedsaken.

Storli, Helgesen og Henriksen m.fl bad om utsatt frist for å komme med merknader til tilsvaret til den 12. november 2020. I brev av 30. oktober 2020 gav retten utsatt frist for merknader og berammet rettsmøte til muntlig forhandling ble avlyst.

I prosesskriv av 12. november 2020 har samtlige saksøkere gitt fullmakt til Storli, Helgesen og Henriksen, slik disse anses å være saksøkernes representanter. I merknadene opprettholdes kravet om rettens avgjørelse i krav om midlertidig forføyning, med en noe endret påstand som lyder slik:

1. Skagerak Nett for fremtiden får forbud mot å stenge strøm uten at det foreligger dom
2. Skagerak Nett for fremtiden får forbud mot å kontakte saksøkerne om AMS før det foreligger dom i saken
3. Skagerak Nett belastes alle saksomkostninger

Subsidiært:

1. Skagerak Nett forplikter seg til å levere strøm til saksøkerne fremover, selv om saken heves
2. Skagerak Nett belastes alle saksomkostninger

Retten har etter dette mottatt prosesskriv fra advokat Osestad den 25. november 2020, og fra Storli, Helgesen og Henriksen m.fl den 3.12.2020 der tidligere krav fra begge parter opprettholdes.

Retten vurdering

Retten har kommet til at saken må heves da Storli, Helgesen og Henriksen m.fl ikke lenger har rettslig interesse i forføyningssaken.

Det fremgår av tvisteloven § 1-3 at:

«Den som reiser saken, må påvise et reelt behov for å få kravet avgjort i forhold til saksøkte. Dette avgjøres ut fra en samlet vurdering av kravets aktualitet og partenes tilknytning til det.»

Rettslig interesse er et prosessuelt grunnvilkår for å kunne fremme krav for domstolen. Kravet til aktualitet medfører at det må foreligge et klart behov for en rettslig avklaring. Hvorvidt det foreligger et tilstrekkelig behov må avgjøres etter en samlet vurdering av en rekke momenter som har blitt fremhevet gjennom rettspraksis. Det er behovet på avgjørelsestidspunktet som er det avgjørende.

I saker som gjelder midlertidig forføyning vil kravet til rettslig interesse ikke bare gjelde for hovedkravet, men det stilles også krav til at saksøker har rettslig interesse i selve forføyningen.

Retten legger til grunn at hovedkravet i korte trekk går ut på hvorvidt Skagerak Nett har hjemmel for å installere AMS-målere, og hvorvidt det å nekte montering av AMS utgjør et vesentlig kontraktsbrudd. Krav i forføyningssaken er å sikre opprettholdelse av strømtilførsel, idet spørsmålet er om Skagerak Nett kan stenge strømmen dersom saksøkerne nekter installering av AMS-målere. Retten finner således at hovedkravet og forføyningskravet ikke er helt sammenfallende.

Det sentrale i sak om midlertidig forføyning blir da hvorvidt Storli, Helgesen og Henriksen m.fl har rettslig interesse i forføyningskravet etter at stengingsvarslene ble trukket tilbake.

Hensynene og formålet med en midlertidig forføyning er å sikre et krav eller etablere en ordning i et omtvistet rettsforhold for sikring av et hovedkrav. I herværende sak er det å forhindre eventuell stenging av strøm hos saksøkerne.

I Standard nettleieavtale § 7-2 går det frem at før nettselskapet kan stenge strømmen skal nettkunden «motta et skriftlig varsel». I stengningsvarselet skal kunden gis en frist på fire uker. Retten forstår dette slik at nettselskapet ikke kan stenge strømmen før det er sendt slikt varsel, og etter fire ukersfristen er gått ut.

Retten legger til grunn at situasjonen for nettkunden når et varsel er trukket tilbake er lik situasjonen for øvrige nettkunder som aldri har mottatt varsel om stenging. Når Skagerak Nett har trukket tilbake stengningsvarslene kan de ikke stenge strømmen uten etter nytt varsel. Retten finner derfor at det per tid ikke knytter seg en aktualitet til å stenge strømmen for Storli, Helgesen og Henriksen m.fl.

Retten finner at Skagerak Nett ved å trekke tilbake stengningsvarslene har rettet seg etter begjæringen om midlertidig forføyning, ved at Storli, Helgesen og Henriksen m.fl er sikret levering av strøm og ved at strømmen er reetablert hos Storli. Retten finner på denne

bakgrunn at situasjonen har endret seg etter at begjæringen ble inngitt, og kan ikke se at Storli, Helgesen og Henriksen m.fl har et aktuelt og reelt behov for rettslig avklaring av hvorvidt Skagerak Nett kan stenge strømmen.

Det fremgår av forarbeidene til tvisteloven at der prosessforutsetningene faller bort etter saksanlegget skal saken heves, jf. Ot.prp. nr. 51 (2004-2005). Da retten finner at saksøkerne hadde rettslig interesse i forføyningssaken da begjæringen ble sendt, men dette nå er bortfalt skal saken heves, jf. tvisteloven § 19-2 annet ledd bokstav b).

Den 20.10.2020 trakk Vera Mollvik og Rolf Mollvik seg fra saken. Runar Halling har i brev av 12. november 2020 trukket saken. Den 13. november mottok retten brev fra Eva Gulliksen om at hun ønsket å trekke saken. Saken skal heves for disse med denne begrunnelse.

Rettens kjennelse av 16. oktober 2020

Skagerak Nett har anført at det foreligger en klar saksbehandlingsfeil ved at kjennelse ble avsagt etter at begjæringen ble forkynt saksøkte med frist for uttalelse. Det er derfor anført at rettens kjennelse av 16. oktober 2020 må oppheves.

Retten bemerker at den midlertidige forføyningen er falt bort uten opphevelse da fristen som er fastsatt er løpt ut all tid det ikke vil bli holdt muntlig forhandlinger i forføyningssaken grunnet heving av saken, jf. tvisteloven § 34-6 første ledd bokstav a).

Sakskostnader

Retten finner at partene skal i utgangspunktet dekke egne sakskostnader frem til det tidspunkt det var klart at saken skulle heves ved inngivelse av tilsvaret. Spørsmålet er om de private parter må dekke sakskostnader påløpt etter dette tidspunkt. Skagerak Nett har fremsatt et krav på kr 24 000 eks. mva som knytter seg til arbeid i saken etter inngivelse av tilsvaret.

Det fremgår av tvisteloven § 20-2 tredje ledd at retten kan helt eller delvis fritta saksøker for sakskostnader hvis «tungtveiende grunner gjør det rimelig». I denne vurderingen skal det særlig legges vekt på:

- «a) om det var god grunn til å få saken prøvd fordi den var tvilsom eller først ble bevismessig avklart etter saksanlegget
- b) om den vinnende part kan bebreides at det kom til sak...
- c) om saken er av velferdsmessig betydning og styrkeforholdet partene imellom tilsier slikt fritak»

Retten har kommet frem til at det i herværende sak foreligger tungtveiende grunner som gjør det rimelig å fritta saksøkerne for sakskostnadene. Det er i denne vurderingen lagt vekt på styrkeforholdet mellom partene, og at saken har stor velferdsmessig betydning for

saksøkerne. Retten finner videre at saksøkerne hadde god grunn til å få saken prøvd, selv om saken blir å heve.

Retten legger videre til grunn at saksøkerne har over lengre tid vært i kontakt med og tilkjennegjort ovenfor Skagerak Net sine innsigelser mot innstallering av AMS-målere. Skagerak Net har først etter at begjæringen om midlertidig forføyning kom inn til retten skrudd på strømmen hos en strømkunde, og videre trukket tilbake stengningsvarslene for de øvrige, og gitt uttrykk for at dialog skal inngås. Retten legger til grunn at Skagerak over tid har vært klar over innsigelsene, men i stedet for selv å gå veien via domstolen har varslet å bruke et svært inngripende og i noen tilfeller direkte skadelig ovenfor saksøkerne. De kan således bebreides for at saksøkerne sendte begjæringen om midlertidig forføyning.

Retten legger videre til grunn at Skagerak Nett sin opptreden i saken og forbehold hva gjelder fremtidig stenging av strøm har gitt saksøkernes en berettiget frykt for nye varsel når retten nå har kommet til at saken skal heves. Det er rettens oppfatning at styrkeforholdet mellom partene og Skagerak Nett sin opptreden derfor er årsaken til at saksøkerne har stått fast ved at vilkårene for fremme av saken er oppfylt, og har bedt retten realitetsbehandle begjæringen. Retten finner på bakgrunn av dette at det foreligger «tungtveiende grunner» som i denne omgang gjør det «rimelig» å fritta saksøkerne fra sakskostnader.

Omkostninger idømmes ikke.

SLUTNING

1. Saken heves.
2. Partene bærer sine egne omkostninger.

Marte Sandengen

Veiledning om anke i sivile saker vedlegges.

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr

Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?

I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten

Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken. Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klart at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 250 000 kroner

Hvis anken gjelder en formuesverdi under 250 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten

En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnsutøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener

- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling.

Hvis de blir tatt til behandling, er det som regel hvis spørsmålet har betydning utover den aktuelle saken, hvis andre hensyn taler for at anken bør prøves, eller hvis saken reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.